

ика человѣци-тѣ трѣбва да искатъ правдѣ-тѣ
и святость-тѣ; и ако иѣматъ такыя горѣщи
желанія за тѣхъ, иѣматъ право да ся надѣ-
ватъ че Богъ ще гы насыти. Когаго человѣкъ
се на умирание отъ гладъ, хлѣбъ му ся вижда
да е най драгоцѣнио иѣщо на свѣтѣ тѣ,
и каквото има дава за него: онѣзи ще ся на-
сытиятъ, които иматъ добры желанія за прав-
дѣ-тѣ.

П. Можжатъ ли да насыщать душѣ-тѣ че-
ловѣческѣ тѣзи иѣща, за които повечето че-
ловѣци ся трудятъ?

О. Не можжатъ. Нито богатство-то, нито у-
ченіе-то, нито слава-та която быва отъ че-
ловѣци-тѣ, нито свѣтскы-тѣ сладости можжатъ
да насыщать безсмертиї-тѣ душѣ чоловѣ-
ческѣ.

П. Какъ ще насыти Богъ онѣзи, които гла-
дуватъ и жадуватъ за правдѣ-тѣ?

О. Той ще гы облече съсъ съвршениї-тѣ
правдѣ Іисусовѣ, и ще гы освяти чрѣзъ Духа
Святаго, и тѣй ще произведе въ тѣхъ духо-
вно спокойствіе и радостно насыщеніе.

П. Кои ще бѣдѣтъ помиловані?

О. Блажени милостиви-тѣ; защото тѣ помиловачи ще бѣ-
дѣтъ. (Ст. 7.)

П. Къмъ кои трѣбва да смы милостиви?

О. Къмъ всички-тѣ. Ный не испъниши тай
святѣ длѣжность, ако смы милостиви само
къмъ свои-тѣ роднини и пріятели, или къмъ
онѣзи, които сѫ отъ нашъ-тѣ народъ или отъ
нашѣ-тѣ вѣрѣ, или ако смы милостиви само
къмъ достойны-тѣ. Ный трѣбва да смы мило-